

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Ivo Pospíšila, soudkyně Lenky Kaniové a soudce Michala Bobka v právní věci žalobkyně: **CANAMIPHARM s.r.o.**, se sídlem Na Brně 566/1, Hradec Králové, zastoupené JUDr. Janem Špačkem, advokátem se sídlem Radlická 663/28, Praha 5, proti žalovanému: **Úřad průmyslového vlastnictví**, se sídlem Antonína Čermáka 2a, Praha 6, za účasti osoby zúčastněné na řízení: **BIOFARMA, société par actions simplifiée**, se sídlem 50 rue Carnot, 92284 Suresnes cedex, Francie, zastoupené Mgr. Tomášem Bejčkem, advokátem se sídlem Dukelských hrdinů 976/12, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 12. 10. 2021, č. j. O-564897/D21034476/2021/ÚPV, sp. zn. O- 564897, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 31. 8. 2023, č. j. 9 A 130/2021 - 45,

t a k t o :

Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 31. 8. 2023, č. j. 9 A 130/2021 - 45, **se ruší** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a rozsudek městského soudu

[1] Úřad průmyslového vlastnictví (dále jen „Úřad“) rozhodnutím ze dne 10. 3. 2021, č. j. O- 564897/D20106984/2020/ÚPV, podle § 7 odst. 1 písm. b) zákona č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách, rozhodnul, že se námitky osoby zúčastněné na řízení proti zápisu slovní ochranné známky žalobkyně ve znění „A-FLEX“ sp. zn. O-564897 (dále jen „napadené označení“ nebo „A-FLEX“) do rejstříku ochranných známek zamítají, neboť neshledal pravděpodobnost záměny mezi napadeným označením a namítanou starší slovní

ochrannou známkou Evropské unie vlastněnou osobou zúčastněnou na řízení ve znění „ALFALEX“ č. 17933253 (dále jen „namítaná ochranná známka“ nebo „ALFALEX“).

[2] Napadené označení „A-FLEX“ žádala žalobkyně zaregistrovat také pro výrobky v třídě 5 „*léčiva a veterinární přípravky a výrobky, farmaceutické a veterinářské výrobky, vyjma biologické tkáně, biologické náhrady chrupavek, zejména kloubních chrupavek, potravní doplňky a dietetické přípravky, aminokyselinové přípravky pro veterinární účely, vitamínové přípravky, vitaminové doplňky, výživové doplňky.*“ Namítané označení „ALFALEX“ pak bylo zapsáno taktéž pro výrobky v třídě 5 „*farmaceutika; lékařské přípravky; veterinární přípravky; hygienické přípravky k léčebným účelům; dietetické potraviny pro léčebné účely; dietetické látky pro léčebné účely; dietetické potraviny přizpůsobené k veterinárnímu použití; dietetické látky upravené k veterinárnímu použití; potraviny pro kojence a batolata; dietní doplňky pro lidskou potřebu; potravinové doplňky pro zvířata; náplasti, obvazový materiál; materiály pro zubní výplně; materiály na zubní otisky; dezinfekční přípravky; přípravky proti rostlinným a živočišným škůdcům; fungicidy; herbicidy.*“

[3] Předseda Úřadu rozhodnutím ze dne 12. 10. 2021, č. j. O-564897/D21034476/2021/ÚPV, sp.zn.O-564897 (dále jen „napadené rozhodnutí“) podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, změnil prvostupňové rozhodnutí tak, že se přihláška napadeného označení zamítá pro výrobky zařazené do třídy 5 mezinárodního třídění výrobků a služeb: (5) *léčiva a veterinární přípravky a výrobky, farmaceutické a veterinářské výrobky, vyjma biologické tkáně, biologické náhrady chrupavek, zejména kloubních chrupavek, potravní doplňky a dietetické přípravky, aminokyselinové přípravky pro veterinární účely, vitamínové přípravky, vitaminové doplňky, výživové doplňky* (I. výrok), a že pro výrobky a služby zařazené do tříd podle mezinárodního třídění výrobků a služeb: (31) *krmiva a potrava pro zvířata*; (44) *veterinární služby* se přihláška slovní ochranné známky A-FLEX postupuje k zápisu do rejstříku ochranných známek (II. výrok).

[4] Žalobkyně se žalobou podanou u Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“) domáhala přezkoumání a zrušení I. výroku napadeného rozhodnutí. Soud žalobě vyhověl, napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Předně se zabýval mírou podobnosti porovnávaných označení, a to z hlediska vizuální, fonetické a sémantické podobnosti. Významovou podobnost shledal soud v nízké až zanedbatelné míře. V případě posouzení vizuálního hlediska obou označení dospěl městský soud ve shodě s žalovaným k závěru, že jsou od sebe dostatečně odlišná. S žalovaným se však neztotožnil v případě posouzení fonetické podobnosti, neboť obě označení mají nesporně rozdílný počet slabik a jejich sled, rytmus a intonace jsou rovněž odlišné. Shledal proto podobnost pouze v nízkém stupni.

[5] Městský soud vzhledem k výše uvedené nízké či žádné podobnosti z hlediska sémantického, vizuálního a fonetického shledal, že porovnávaná označení jsou s ohledem na celkový dojem podobná, avšak pouze v nižší míře. Vzhledem ke stupni pozornosti průměrného spotřebitele městský soud shledal, že se nejedná o označení podobná v míře způsobující možnou pravděpodobnost záměny. Stran podobnosti výrobků, pro které jsou obě označení zapsána, soud shledal, že jsou sice dle vymezení uvedeného ve třídě 5 mezinárodního třídění výrobků a služeb shodně zařazené, ale jejich konkrétní účel (humánní léčivý přípravek pro léčbu příznaků spojených s hemoroidálním onemocněním v případě výrobku označovaného jako ALFALEX na straně jedné a kloubní výživa pro psy,

pokračování

kočky a koně v případě výrobku s označením A-FLEX na straně druhé), uživatelé (relevantní veřejnost), odlišné distribuční kanály či prodejní místa, použití a vzájemný nezastupitelný vztah také nesvědčí o vyšší míře podobnosti těchto výrobků.

II. Kasační stížnost

[6] Žalovaný (dále jen „stěžovatel“) napadl rozsudek městského soudu kasační stížností z důvodů podle § 103 odst. 1 písm. a) a d) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), a navrhl, aby Nejvyšší správní soud napadený rozsudek zrušil a věc vrátil městskému soudu k dalšímu řízení.

[7] Městský soud sice dospěl při posouzení sémantické podobnosti ke stejnému závěru jako stěžovatel, ale nedostatečně zohlednil významovou podobnost první části označení a princip, že spotřebitel obecně věnuje větší pozornost začátku ochranné známky. Měl tedy obstát jeho závěr o významové podobnosti v případě spotřebitele, který zaznamená pouze význam první části označení. Z napadeného rozsudku pak není jasné, jak se soud vypořádal s námitkou celkové významové podobnosti.

[8] Na rozdíl od stěžovatele dospěl městský soud k závěru o nízké vizuální podobnosti obou označení, pouze však převzal hodnocení správního orgánu I. stupně, aniž by se jakkoliv zabýval argumentací obsaženou v napadeném rozhodnutí. Obdobně soud postupoval při posouzení fonetické podobnosti. Opět se přiklonil k závěru správního orgánu I. stupně a shledal podobnost obou označení pouze v nízké míře. Dle stěžovatele však pominul podobnou výslovnost obou označení vzhledem ke stejnému zakončení „leks“, shodnému úvodnímu písmenu „a“ a přítomnost málo užívaného písmena „f“. Nadto městský soud dezinterpretoval argumentaci stěžovatele v napadeném rozhodnutí, neboť v něm není uvedeno, že písmeno „f“ je neznělé, z čehož však soud vycházel. Tím zatížil napadený rozsudek vadou nepřezkoumatelnosti.

[9] Stěžovatel nesouhlasí s městským soudem ani z hlediska posouzení celkové podobnosti a zaměnitelnosti obou označení. Soud se nevypořádal s argumentací obsaženou v napadeném rozhodnutí a nezabýval se odůvodněním hlediska celkového dojmu. Z hlediska posouzení možnosti záměny se pak městský soud nijak nevypořádal s otázkou podobnosti dotčených výrobků.

[10] Dále pak stěžovatel rozporuje posouzení podobnosti porovnávaných výrobků. Posouzení provedené městským soudem považuje za rozporné se základními principy posuzování podobnosti výrobků a služeb v rámci pravděpodobnosti záměny v námitkovém řízení. V napadeném rozsudku se zabýval rozdílností výrobků a účelem jejich konkrétního použití na trhu. Pro porovnání výrobků a služeb je přitom nutné vycházet striktně z vymezených položek navrhovaných k zápisu do rejstříku ochranných známek.

[11] Žalobkyně ani osoba zúčastněná na řízení se ke kasační stížnosti nevyjádřily.

III. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[12] Nejvyšší správní soud při posuzování kasační stížnosti hodnotil, zda jsou splněny podmínky řízení, přičemž dospěl k závěru, že má požadované náležitosti, byla podána včas a oprávněnou osobou, a je tedy projednatelná.

[13] Poté přezkoumal napadený rozsudek městského soudu v rozsahu kasační stížnosti a v rámci uplatněných důvodů, ověřil přitom, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlídnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.).

[14] Kasační stížnost je důvodná.

[15] Nejvyšší správní soud nejprve připomíná, že řízení před správními soudy, včetně řízení o kasační stížnosti, je ovládáno zásadou dispoziční. Jak vyplývá z konstantní judikatury, obsah a kvalita kasační stížnosti do značné míry předurčuje nejen rozsah přezkumné činnosti, ale i obsah rozsudku soudu (např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 1. 2015, č. j. 8 As 109/2014 - 70, či ze dne 18. 6. 2020, č. j. 1 Afs 47/2020 - 37).

[16] Je na stěžovateli, aby v kasační stížnosti specifikoval skutkové a právní důvody, pro které napadá rozhodnutí krajského (městského) soudu. Uplatněné kasační námitky musí rovněž odpovídat tomu, že kasační stížnost je mimořádným opravným prostředkem, který napadá rozhodnutí krajského soudu. Stěžovatel tedy musí v kasační stížnosti předesílit polemiku se závěry napadeného rozsudku. Úkolem Nejvyššího správního soudu není nahrazovat činnost krajského soudu. Uvedení konkrétních kasačních námitek nelze zpravidla nahradit zopakováním argumentů uplatněných v předchozích podáních nebo pouhým odkazem na tato podání (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 1. 2007, č. j. 8 Afs 55/2005 - 74, č. 939/2006 Sb. NSS). Povinností stěžovatele je sdělit, z jakých důvodů závěry krajského soudu považuje za nezákonné, nikoliv pouze vyjádřit obecný nesouhlas s jeho rozhodnutím.

[17] K obecnosti formulace žalobních bodů se opakovaně vyjadřoval rozšířený senát a tyto závěry lze plně vztáhnout také na formulaci kasačních námitek (ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92/2005 - 58, č. 835/2006 Sb. NSS a ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008 - 78, č. 2162/2011 Sb. NSS). Dle těchto rozhodnutí musí námitkové body konkrétně mířit proti napadenému rozhodnutí a dostatečně jasně uvádět individuální argumentaci mířící proti závěrům krajského/městského soudu. Kasační stížnost nemůže zůstat jen u obecných frází typu, že napadený rozsudek je nepřezkoumatelný či nedostatečně odůvodněný, aniž by stěžovatel konkrétně uvedl, v čem spatřuje nedostatečné odůvodnění rozsudku krajského/městského soudu. Kasační přezkum je možný jen v rozsahu, v jakém k tomu stěžovatel svou formulací kasačních námitek vytvoří prostor.

[18] Totéž platí také pro řízení před krajským (městským) soudem. Jeho úkolem je primárně se vypořádat s argumentací uvedenou v žalobě, případně proti ní vystavět argumentační linii, která proti žalobním námitkám jako celek ob stojí (srov. např. rozsudek ze dne 3. 4. 2014, č. j. 7 As 126/2013 - 19.) Není úkolem krajského/městského soudu reagovat na argumentaci obsaženou v napadeném rozhodnutí a případně s ní polemizovat nebo ji vyvracet. Vykočením z přezkumu rozhodnutí správního orgánu pouze v mezích

pokračování

žalobních bodů, tedy porušením dispoziční zásady, by naopak soud zatížil svůj rozsudek vadou, pro kterou by jej bylo nutné zrušit (srov. rozsudek ze dne 20. 12. 2012, č. j. 1 Afs 67/2012 - 48).

[19] Na tomto místě musí Nejvyšší správní soud konstatovat, že kasační stížnost je v některých částech velmi obecná a není z ní zřejmé, jaké konkrétní námitky stěžovatel vznáší. V některých místech je v ní uvedena argumentace také vnitřně rozporná. Nejvyšší správní soud proto provedl přezkum napadeného rozsudku v rozsahu, který mu takto pojatá kasační stížnost umožňovala, a navzdory jejím deficitům shledal jednu z uplatněných kasačních námitek jako důvodnou.

[20] Podstatou projednávané věci je posouzení, zda u napadeného označení existuje důvod tzv. zápisné nezpůsobilosti dle § 7 odst. 1 písm. b) zákona o ochranných známkách.

[21] Dle 7 odst. 1 písm. b) zákona o ochranných známkách „[p]řihlašované označení se nezapíše do rejstříku na základě námitek proti zápisu ochranné známky do rejstříku podaných u Úřadu (dále jen „námitky“) vlastníkem starší ochranné známky, pokud z důvodu shodnosti či podobnosti se starší ochrannou známkou a shodnosti nebo podobnosti výrobků či služeb, na něž se přihlašované označení a ochranná známka vztahují, existuje pravděpodobnost záměny na straně veřejnosti; za pravděpodobnost záměny se považuje i pravděpodobnost asociace se starší ochrannou známkou, [...]“

[22] Nejprve se soud zabýval namítanou nepřezkoumatelností napadeného rozsudku, k níž je případně povinen přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 4 s. ř. s.). Vlastní přezkum rozhodnutí městského soudu je totiž možný pouze za předpokladu, že splňuje kritéria přezkoumatelnosti, tedy že se jedná o rozhodnutí srozumitelné, které je opřeno o dostatek relevantních důvodů, z nichž je zřejmé, proč soud rozhodl tak, jak je uvedeno v jeho výroku. Nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů je dána především tehdy, založil-li soud rozhodovací důvody na skutečnosti v řízení nezjišťované, případně zjištěné v rozporu se zákonem (viz např. rozsudek NSS ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Ads 58/2003 - 75, č. 133/2004 Sb. NSS), nebo pokud zcela opomenul vypořádat některou z námitek uplatněných v žalobě (viz např. rozsudky NSS ze dne 27. 6. 2007, č. j. 3 As 4/2007 - 58, ze dne 18. 10. 2005, č. j. 1 Afs 135/2004 - 73, č. 787/2006 Sb. NSS, či ze dne 8. 4. 2004, č. j. 2 Afs 203/2016 - 51).

[23] Nejvyšší správní soud neshledal v napadeném rozsudku žádnou z výše uvedených vad. Městský soud se jasně a srozumitelně zabýval žalobními body a vycházel z dostatečně zjištěného skutkového stavu. Adekvátně reagoval na veškeré žalobní námitky. Ostatně stěžovatel spatřuje nepřezkoumatelnost napadeného rozsudku spíše v jiném posouzení podobnosti obou označení, než které zastává on (viz níže).

[24] Namítá-li stěžovatel, že městský soud měl v napadeném rozsudku posuzovat také významovou podobnost počátku porovnávaných označení, tedy „A“ a „ALFA“, musí Nejvyšší správní soud připomenout, jak uvedl ostatně již výše, že soudní řízení správní je ovládáno dispoziční zásadou. Jak sám stěžovatel v kasační stížnosti uvádí, podobnost první

části obou označení nebyla v žalobě namítána, soud se s ní proto nemohl v napadeném rozsudku zabývat.

[25] Dále stěžovatel tvrdí, že z napadeného rozsudku není zřejmé, zda se soud vypořádal s námitkou významové podobnosti označení a z jakého důvodu korigoval závěr napadeného rozhodnutí. Městský soud se touto otázkou zcela přezkoumatelně zabýval v bodech 56 – 59 napadeného rozsudku. Z citovaných bodů plyne, že vzhledem k nízké až zanedbatelné významové podobnosti koncové části obou označení („lex“ a „flex“) je potlačena celková významová podobnost srovnávaných označení i při zohlednění podobnosti počáteční části označení. S tímto závěrem Nejvyšší správní soud souhlasí.

[26] Z hlediska posouzení vizuální podobnosti stěžovatel poukazuje zejména na nepřezkoumatelnost úvah městského soudu, který se dle jeho názoru nevypořádal s argumentací obsaženou v napadeném rozhodnutí. Ani tuto námitku však kasační soud neshledal důvodnou. V bodě 60 napadeného rozsudku uvedl dostatečné důvody, pro závěr o nízké míře podobnosti obou porovnávaných označení. Nejvyšší správní soud musí znovu připomenout, že míra a rozsah přezkumu ve správním soudnictví je určena žalobou (nebo kasační stížností); městský soud se tedy musel vypořádat pouze s argumentací žalobkyně v žalobě, a nikoliv s veškerou argumentací obsaženou v napadeném rozhodnutí.

[27] Také v případě posouzení fonetické podobnosti neshledal kasační soud námitky stěžovatele důvodnými. Z napadeného rozsudku zcela jasně plyne, z jakého důvodu městský soud ke svému závěru dospěl. Nebylo jeho povinností vyvracet argumentaci obsaženou v napadeném rozhodnutí. Neopomenul ani porovnání výslovnosti jednotlivých označení. V bodě 62 napadeného rozsudku své závěry řádně odůvodnil. Stěžovateli je však nutno dát zapravdu, že městský soud pochybil, neboť v napadeném rozhodnutí skutečně nebyl obsažen závěr o neznělém písmeni „f“. Nicméně vzhledem k tomu, že soud v napadeném rozsudku vystavěl vlastní celistvou argumentaci vedoucí k závěru o nízké fonetické podobnosti obou označení, která ob stojí samostatně i bez odkazu na napadené rozhodnutí, nemá tato vada vliv na zákonnost a nezpůsobuje ani nepřezkoumatelnost napadeného rozsudku (srov. rozsudek NSS ze dne 14. 10. 2005. č. j. 6 Ads 57/2005 - 59).

[28] K námitce posouzení celkového dojmu a posouzení pravděpodobnosti záměny pak Nejvyšší správní soud konstatuje, že městský soud oba tyto závěry řádně odůvodnil a napadený rozsudek je také v této části přezkoumatelný. Konzistentně přitom vycházel z posouzení sémantické, významové a fonetické podobnosti, kterými se samostatně zabýval. Logicky tak vycházel z jiných předpokladů než stěžovatel. To však nezakládá nepřezkoumatelnost napadeného rozsudku. Ostatně stěžovatel z hlediska posouzení pravděpodobnosti záměny městskému soudu vyčítá, že se nezabýval posouzením podobnosti výrobků, které je pro takové posouzení nezbytné. Ovšem v dalším kasačním bodě (viz níže) rozsáhle argumentuje právě proti nesprávnému posouzení podobnosti výrobků.

[29] V poslední kasační námitce stěžovatel rozporuje právě posouzení podobnosti výrobků provedené městským soudem. Je tedy zřejmé, že se s touto otázkou soud v napadeném rozsudku přezkoumatelně vypořádal. Věcně pak namítá, že soud zcela popřel základní principy posuzování podobností výrobků a služeb, neboť porovnával konkrétní

pokračování

výrobky, pro které jsou daná označení užívána, aniž by zohlednil třídy a skupiny výrobků, pro které jsou registrovány.

[30] Podle ustálené judikatury je při posuzování podobnosti výrobků a služeb, pro které je ochranná známka přihlašována, vždy třeba vzít v úvahu řadu aspektů, včetně povahy výrobků nebo služeb, jejich určení obvyklého původu a způsobu prodeje či poskytování (viz např. rozsudky NSS ze dne 11. 2. 2016, č. j. 4 As 113/2015 - 34 nebo ze dne 12. 11. 2014, č. j. 6 As 54/2013 - 128).

[31] Kasační soud ale také již opakovaně rozhodl, že při posuzování shodnosti či podobnosti výrobků či služeb je nutné porovnávat shodu či podobnost celých skupin výrobků a služeb, pro které je zapsána namítaná ochranná známka a pro které je požadován zápis přihlašovaného označení. Naopak se nepřihlíží k aktuální faktické produkci vlastníka namítané ochranné známky na straně jedné a přihlašovatele nového označení na straně druhé (rozsudek ze dne 23. 8. 2012, č. j. 7 As 89/2012 - 48, obdobně pak rozsudek rozšířeného senátu ze dne 11. 10. 2016, č. j. 2 As 96/2015 - 59, č. 3510/2017 Sb. NSS, bod 82, nebo právě Městského soudu v Praze ze dne 22. 6. 2016, č. j. 9 A 28/2013 - 87, č. 3509/2017 Sb. NSS, rozsudek Tribunálu T-487/08, Kureha Corp, bod 71).

[32] Městský soud se tedy měl zabývat shodností či podobností výše v bodu [2] uvedených výrobků ve třídě 5, pro které byla ochranná známka osoby zúčastněné již dříve zapsána a pro které byl požadován zápis ochranné známky žalobkyně. Měl tak v podstatě posuzovat podobnost určité skupiny výrobků na straně jedné a prodeje přesně této skupiny výrobků na straně druhé. Důležité je posoudit podobnost výrobků a služeb, pro které je namítaná ochranná známka zapsána, s výrobky a službami, pro které je požadován zápis napadeného označení, a případně pak přihlížet k jejich specifickým, distribučním kanálům atp. Městský soud se však zabýval posouzením konkrétních výrobků, které byly v době rozhodování stěžovatele pod danými označeními prodávány. Jak však uvedl Nejvyšší správní soud již v rozsudku ze dne 15. 4. 2021, č. j. 10 As 215/2020 - 48, nelze přihlížet k aktuální faktické produkci vlastníka namítané ochranné známky na straně jedné a přihlašovatele nového označení na straně druhé.

[33] Důsledek tohoto zúžení skupiny výrobků je ale pro posouzení pravděpodobnosti záměny dle § 7 odst. 1 písm. a) zákona o ochranných známkách zcela zásadní. Pokud by se v nynějším známkovém sporu skutečně „řešily“ jen humánní léčivé přípravky v případě namítaného označení a veterinární přípravky v případě napadeného označení, mohla by jednoduše obstát úvaha městského soudu v bodu 75 napadeného rozsudku, že spotřebitel si nesplete tyto výrobky. Pak by námitky vlastníka starší ochranné známky podle § 7 odst. 1 písm. a) zákona pravděpodobně neuspěly.

[34] Jak ale uvedl žalovaný v kasační stížnosti, napadené označení mělo být zapsáno pro širší skupinu výrobků, než jsou pouze veterinární přípravky a doplňky. Městský soud tak neposuzoval podobnost dalších výrobků, o jejichž zápis v nynější věci šlo. Naopak přihlížel pouze k aktuální produkci žalobkyně a osoby zúčastněné na řízení a zcela pominul

další skupiny výrobků, pro které bylo napadené označení zapisováno. Závěr o (ne)pravděpodobnosti záměny mezi ochrannými známkami tak byl zúžený a zkreslený.

[35] Tuto námitku tedy shledal Nejvyšší správní soud důvodnou a přistoupil ke zrušení rozsudku městského soudu. V dalším řízení se tedy městský soud bude muset zabývat zejména otázkou podobnosti výrobků v příslušné třídě a na základě této úvahy pak znovu posoudit pravděpodobnost záměry obou označení.

IV. Závěr a náklady řízení

[36] Nejvyšší správní soud proto v souladu s § 110 odst. 1 s. ř. s. zrušil rozsudek městského soudu a věc mu vrátil k dalšímu řízení. V souladu s § 110 odst. 4 s. ř. s. je městský soud vázán právním názorem uvedeným v tomto rozsudku.

[37] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodne městský soud v novém rozhodnutí (§ 110 odst. 3 s. ř. s.).

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 11. dubna 2024

Ivo Pospíšil
předseda senátu